

bine de călăreți albanezi și sërbo-bulgări aleși, însoțiți de cunoscutul deja Udrizki și de Bașu-beșliaga-Tahir-aga, cel de la Ianina, vechiul amic și cunoscutul al lui Savva — care 'i însocea pentru mai multă securitate și garanție și pentru ca să serve de mijlocitor între Savva și Kehaia-beiu, — și cu toții se închinară și se supuseră acestui din urmă, predându-se la ordinele lui și la milostivirea împărăției. Kehaia-Beiu, 'i priimi cu multă politeță și bună-voință, și le promise că de acum înainte lefle ostașilor și tainul le va da de la dînsul.

Dérü îndată după închinarea și unirea sa cu Turcii, călcătorul de jurământul Savva, nu întârziă d'a-și arêta, ca într'ua oglindă, perfidia caracterului său, procedîndu la cele d'ântîiu fapte de tradare dictate și nutrite în adîncul inimei sêlle pentru esterminarea lui Ipsilante și pentru complecta năbușire a revoluțiunii începute în București. Astu-felū, favorisatū în pozițiunea sa pe lângă Turci, prin vechile sêlle înțelgeri și relațiuni cu dînsii, Savva, pe de uă parte, voia să 'și probeze prin faptū devotamentul către protectorul și făcătorul său de bine, Domnulū S. Callimah, ier pe de alta să împlinescă și serviciile ce promisese Turcilorū în înțelgerile ce avusese cu dînsii. Prin urmare, cu tôte că ploile torrentiale și debordarea apelorū, care inundaseră tôte locurile de prin prejurulū Tergoviștei, popriră, pentru